

UZNESENIE

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu: M Š – M F ,
ICO: , zast. Mgr. E K ,
advokátkou, B B , proti žalovanému: Slovenská
inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Banská Bystrica,
Partizánska cesta 94, 974 01 Banská Bystrica, o nečinnosti žalovaného vo veci
mimoriadneho zhoršenia vôd spôsobeného havarijným únikom ľahkého vykurovacieho oleja
dňa 16. júna 2005, takto

rozhodol:

Žalovaný – Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia
Banská Bystrica, Partizánska cesta 94, 974 01 Banská Bystrica je povinný vo veci
č. 980/OIOV/BB/05-Pa konať a rozhodnúť ohľadom mimoriadneho zhoršenia vôd na
pozemku žalobcu – firma L , parc. č. 3722, 3724/28, kat. úz. L , ktoré bolo spôsobené neovládateľným únikom ľahkého
vykurovacieho oleja dňa 16. 5. 2008, v lehote 60 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na účet právnej zástupkyne Mgr. E K ,
advokátke, K B B trovy konania v sume 3.312,- Sk v lehote troch dní.

Odôvodnenie

Žalobca v žalobe, ktorá bola doručená Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 4. 9. 2008 navrhoval vydať uznesenie, na základe ktorého Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Banská Bystrica, je povinná v lehote jedného mesiaca po právoplatnosti uznesenia vo veci mimoriadneho zhoršenia vôd v Lučenci na pozemku žalobcu, ktoré bolo spôsobené neovládateľným havarijným únikom ľahkého vykurovacieho oleja dňa 16. 6. 2005 známym pôvodcom znečistenia, postupovať podľa § 41 ods. 8 až 10 a § 62 ods. 4, 5 a 6 písm. b) zák. č. 364/2004 Z. z., vodný zákon a že žalovaný je teda povinný riešiť spôsobené mimoriadne zhoršenie vôd, zistovať jeho príčiny, riadiť práce pri jeho riešení a vydávať príkazy pôvodcovi znečistenia na vykonanie opatrení na zneškodenie znečistenia vôd a odstránenie jeho škodlivých následkov.

Žaloba bola odôvodnená tým, že dňa 16. 6. 2005 došlo pri neodbornej demontáži nádrže na ľahký vykurovací olej (ďalej len „LVO“) zo stavebného komplexu olejového hospodárstva k úniku cca. 300 až 3000 litrov LVO z nádrže do okolitej pôdy a pod zvyšok betónového základu stavby olejovej nádrže na pozemku žalobcu. Znečistenie pozemku oznamil žalobca políciu a Obvodnému úradu životného prostredia v Lučenci. Dňa 11. 7. 2005 vykonali pracovníci Životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia, Banská Bystrica (ďalej len „SIŽP, IŽP BB“) kontrolu, záverom ktorej bolo zistenie, že boli porušené ustanovenia zák. č. 364/2004 Z. z. (vodný zákon). SIŽP, IŽP BB podľa žalobcu nesprávne

adresovala Obvodného úradu životného prostredia v Lučenci návrh na uloženie opatrení formou rozhodnutia orgánu štátnej vodnej správy listom zo dňa 11. 11. 2005 pod č. 1513/OIOV/2005/Pa. Na základe tohto návrhu vydal ObÚ ŽP LC ako orgán štátnej vodnej správy dňa 30. 11. 2005 rozhodnutie č. ŽP-2005/02302, ktorým uložil pôvodcovi znečistenia p. F vykonať prieskum znečistenia pôdy ropnými látkami odbornou hydrogeologickou organizáciou v termíne do 31. 3. 2006. Napriek tomuto rozhodnutiu neboli do 20. 4. 2006 vykonaný žiadny prieskum na pozemku žalobcu. Vzhľadom k tomu podal žalobca dňa 20. 4. 2006 na ObÚ ŽP LC podnet na prešetrenie plnenia uložených opatrení povinnou osobou. Dňa 25. 5. 2006 pôvodcovi znečistenia bol určený náhradný termín a vykonanie opatrení, a to do 30. 6. 2006. Povinná osoba ani v posunutom termíne nevykonala uložené opatrenia. Žalobca podal dňa 26. 7. 2006 sťažnosť na spôsob vybavenia jeho podnetu. Sťažnosť smerovala na ObÚ ŽP LC, SIŽP, IŽP BB a na vedomie bola zaslaná aj Krajskému úradu životného prostredia v Banskej Bystrici (ďalej len „KÚŽP BB“) a na Ministerstvo životného prostredia SR (ďalej len „MŽP SR“). Na sťažnosť ObÚ ŽP LC listom č. S-2006/003 zo dňa 25. 9. 2006, v ktorom sťažnosť označili za opodstatnenú. Od tohto oznámenia o výsledku prešetrenia sťažnosti sa vo veci neudialo nič. Kedže pôvodca znečistenia opäť nevykonal uložené opatrenia a príslušné orgány štátnej vodnej správy ich splnenie vôbec účinne nevymáhali, zaslal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na KÚ ŽP BB a na SIŽP, IŽP BB kópiu znaleckého posudku č. 1/2006 od znalca RNDr. M D. Uvedený posudok bol vypracovaný v rámci trestného konania o trestnom čine ohrozenia životného prostredia. Znalec konštatoval závažné skutočnosti o závažnom poškodení životného prostredia, mimoriadnom zhoršení vód v zmysle vodného zákona, nadlimitných znečisteniach a potrebe nevyhnutej, ale najmä urgentnej sanácie lokality. Napriek závažnosti znalcových zistení, ktoré sa takto dostali k dispozícii dvom orgánom ochrany životného prostredia, tieto nepodnikli žiadne efektívne kroky k eliminácii vzniknutého znečistenia. SIŽP ostala úplne pasívna a KÚ ŽP BB avizovala svoju nepríslušnosť na konanie s tým, že príslušná má byť SIŽP. Hoci výsledky analýz skúšobného laboratória, ktoré dal žalobca na vlastné náklady vypracovať, preukázali už aj nadlimitné znečistenie podzemných vód, zo strany orgánov štátnej vodnej správy (SIŽP, ObÚ ŽP LC, KÚ ŽP BB) ostalo písomné upozornenie žalobcu bez náležitej reakcie. Dňa 24. 1. 2007 vypracovala SIŽP na žiadosť ObÚ ŽP LC stanovisko č. 1436-2027/42/2007/Pav k posudku znalca RNDr. D. V stanovisku SIŽP uvádza viaceré nenáležité hodnotenia, ktoré pôsobia vo vzťahu k vypracovanému posudku znevažujúco. Medzi iným sa posudku vytýka, že bol vypracovaný viac ako rok po havarijnom úniku L'VO z nádrže do okolitého prostredia (únik – 16. 6. 2005, posudok – mesiace 07/08 2006). K tomuto tvrdению žalobca uviedol, že bolo vecou príslušných orgánov štátnej vodnej správy, aby zabezpečili vykonanie hydrogeologického prieskumu, tak ako to vo svojom rozhodnutí ObÚ ŽP LC uložil vykonať pôvodcovi znečistenia. Vzhľadom na pretrvávajúce nekonanie orgánov štátnej vodnej správy, ale najmä príslušnej SIŽP, IŽP BB, sa žalobca dňa 16. 3. 2007 obrátil na MŽP SR so sťažnosťou, v ktorej žiadal tento ústredný orgán o prijatie účinných opatrení na usmernenie postupu orgánov štátnej vodnej správy. Na základe sťažnosti vykonalo MŽP SR hlavný štátny vodoohranný dozor. Na základe výsledkov vykonaného dozoru MŽP SR v liste č. 20/2007-sť.-1.2 zo dňa 19. 6. 2007 konštatovalo, že sťažnosť žalobcu bola oprávnená. V rozhodnutí č. Z: 12615/2007 zo dňa 19. 6. 2007 sa uvádzalo, že „Udalosť zo dňa 16. 6. 2005, ktorá bola na základe nahlásenia predmetom konania a rozhodnutia OÚ ŽP v Lučenci, nemožno hodnotiť inak ako mimoriadne zhoršenie kvality vód alebo mimoriadne ohrozenie kvality vód. Podľa § 41 ods. 1 zák. č. 364/2004 Z. z. o vodách... mimoriadnym zhoršením alebo ohrozením kvality vód je náhle, nepredvídané a závažné zhoršenie alebo ohrozenie kvality vód spôsobené neovládateľným únikom nebezpečných látok do prostredia súvisiaceho s podzemnou vodou. Prípad, v ktorom pri demontáži zásobníka olejov došlo k úniku veľkého množstva ropných

látok do prostredia súvisiaceho s podzemnými vodami, spĺňa v celom rozsahu definované znaky havarijného zhoršenia alebo ohrozenia akosti vôd. Dokazuje to aj spôsobenie náhľej a nepredvídanej kontaminácie pôdy a okolitého prostredia...“. Uvedeným rozhodnutím MŽP SR nariadilo vykonať opatrenia na odstránenie nedostatkov. MŽP SR uložilo SIŽP, IŽP BB, aby pokračovala v šetrení mimoriadneho zhoršenia vôd a využila pritom doterajšie výsledky všetkých súvisiacich konaní. V zmysle § 41 v spojení s § 62 ods. 3, 4, 5 a 6 vodného zákona je pre riešenie mimoriadneho zhoršenia vôd daná výlučná pôsobnosť SIŽP. Na uvedený pokyn však reagovala SIŽP, IŽP BB listom č. 5106-24873/42/2007/Ryb zo dňa 1. 8. 2007, v ktorom opäťovne tvrdí, že udalosť, ku ktorej došlo dňa 16. 6. 2007 na pozemku žalobcu, nie je mimoriadnym zhoršením vôd a oznamuje, že vo veci konáť nebude. Doterajšie pôsobenie SIŽP, IŽP BB ako orgánu štátnej vodnej správy a orgánu starostlivosti o životné prostredie navodzuje presvedčenie o jeho neochote konáť a snahe za každú cenu sa vyhnúť výkonu svojich zákonných kompetencií. Z výsledku hlavného štátneho vodoohranného dohľadu vzišiel jasný pokyn MŽP SR pre SIŽP, IŽP BB konáť v súlade s § 41 vodného zákona, tento orgán nekonal a bez akéhokoľvek argumentu a dôkazov tvrdí, že nešlo o mimoriadne zhoršenie vôd, čím súčasne odôvodňuje neplnenie svojich zákonných povinností. Žalobca zistil, že SIŽP, IŽP BB naďalej nemieni vo veci konáť podľa § 41 vodného zákona, preto sa obrátil dňa 16. 8. 2007 opäťovne na MŽP SR so stážnosťou na SIŽP, IŽP BB. V stážnosti dôvodil, prečo je SIŽP, IŽP BB povinná konáť a poukázal na skutočnosť, že SIŽP, IŽP BB nerešpektuje ani dikciu vodného zákona a ani usmerňujúci pokyn nadriadeného ústredného rezortného orgánu. Na stážnosť odpovedalo MŽP SR listom č. 20/2007-st.-1.2 zo dňa 16. 10. 2007, ktorým sa tentoraz bez akéhokoľvek dôkazu alebo podporného argumentu priklonilo na stranu SIŽP. Ani opakovana stážnosť na postup SIŽP, IŽP BB nepriniesla nápravu existujúceho protiprávneho stavu. Žalobca preto podal dňa 20. 8. 2007 na Krajskú prokuratúru v Banskej Bystrici (ďalej len „KP BB“) podnet na preskúmanie zákonnosti postupu SIŽP, IŽP BB v súvislosti s vyšetrovaním mimoriadneho zhoršenia vôd. Napriek tomu KP BB listom č. Kd 102/07-12 zodaň 21. 4. 2008 podnet žalobcu odložila a uviedla, že postup SIŽP, IŽP BB nepovažuje za porušenie zákonných povinností. KP BB avšak nešla do skúmania skutkových a právnych záverov o povahе danej udalosti a preto jej prieskum zákonnosti nemohol viest k spoločnému a presvedčivému zisteniu stavu veci /KP BB najmä neskúmala splnenie zákonných kritérií mimoriadneho zhoršenia vôd). Žalobca sa následne rozhodol pre posledný krok pred podaním žaloby a prostredníctvom svojej právnej zástupkyne napísal na SIŽP, IŽP BB výzvu, aby si začala plniť povinnosti vyplývajúce z jej príslušných právnych predpisov, najmä z vodného zákona. Vo výzve žalobca upozornil SIŽP, IŽP BB na rozhodnutie KÚ ŽP BB č. 2007/01284-BE zo dňa 6. 12. 2007, ktorým KÚ ŽP BB realizoval pokyn MŽP SR, aby preskúmal v danej veci vydané rozhodnutia ObÚ ŽP LC. Na základe tohto pokynu KÚ ŽP BB zrušil rozhodnutie ObÚ ŽP LC č. ŽP-2005/02302 zo dňa 30. 11. 2005 a č. ŽP-2005/02302-1 zo dňa 22. 5. 2006, pričom v odôvodnení tohto rozhodnutia je uvedené, že „Vychádzajúc z legálne definície pojmu mimoriadne zhoršenie alebo ohrozenie kvality vôd obsiahnutej v § 41 ods. 1 vodného zákona možno konštatovať, že udalosť zo dňa 16. 6. 2005, pri ktorej došlo k náhľemu a nepredvídateľnému úniku veľkého množstva ropných látok do pôdy, vykazuje všetky znaky mimoriadneho alebo ohrozenia kvality vôd“. Z ďalších citovaných zákonných ustanovení ďalej vyplýva, že konania vo veciach mimoriadneho zhoršenia alebo ohrozenia kvality vôd spadajú do výlučnej pôsobnosti inšpekcie. Z uvedeného vyplýva, že SIŽP, IŽP BB bola od začiatku oprávnená vo veci konáť. Po vykonaní kontroly v júli 2005 tak mali vo veci ďalej postupovať iba orgány SIŽP. SIŽP však vec nesprávne a v rozpore so zákonom postúpila na ObÚ ŽP LC. Nadriadený orgán zrušil rozhodnutie ObÚ ŽP LC a konštatoval jeho nepríslušnosť a tak jediným vecne príslušným orgánom, ktorý podľa zákona môže a najmä musí vo veci konáť je SIŽP. Napriek všetkým týmto skutočnostiam bola právnej zástupkyni žalobcu doručená odpoveď SIŽP, IŽP

BB č. 6576-19922/42/2008/Pav zo dňa 12. 6. 2008. V tejto odpovedi SIŽP, IŽP BB len veľmi stručne bez širšieho zdôvodnenia poukazuje na doterajšie stanoviská SIŽP, IŽP BB a na výsledok prešetrovania opakovanej sťažnosti žalobcu. Omnoho závažnejšie je však tvrdenie v závere lístu, kde sa uvádzá, že „SIŽP nemá kompetencie konáť v uvedenom prípade, nakoľko ide o dlhorocné znečisťovanie nad mieru ustanovenú osobitnými predpismi, preto aj v nadväznosti na výsledok šetrenia postupu IŽP Banská Bystrica, MŽP SR sa považuje vec zo strany SIŽP za uzavret“. SIŽP, IŽP BB sa snaží svoju nečinnosť opierať o tvrdenie, že udalosť, pri ktorej došlo dňa 16. 6. 2005 na žalobcovom pozemku k úniku nebezpečnej látky, nie je mimoriadnym zhoršením vôd. Žalovaný nikdy nevyvrátil to, že sa jedná o mimoriadne zhoršenia vôd, ani neuviedol prečo zaujal taký postup a nikdy si neobstaral akékoľvek dôkazy, ktoré by jeho tvrdenie potvrdzovali. Tvrdenie SIŽP, IŽP BB, že „únik LVO v uvedenom množstve do takto znečisteného prostredia nemôže byť posúdené ako mimoriadne zhoršenie vôd“ je zavádzajúce, neopodstatné a nemá oporu v žiadnom právnom predpise“. V situácii, kedy SIŽP, IŽP BB nevykonala riadne zistovanie skutkového stavu a zároveň sú naplnené všetky znaky mimoriadneho zhoršenia vôd, je zarážajúce a nevysvetlitelné, že vyššie uvedený názor a postup zaujal práve kompetentný orgán štátnej vodnej správy. SIŽP, IŽP BB namiesto toho, aby po zistení ďalšieho závažného znečistenia pozemku začala okamžite z vlastnej iniciatívy konáť, používa hodnoty jedného znečistenia na bagatelizovanie závažnosti druhého znečistenia. Podľa žalobcu je rovnako neprípustné a nemysliteľné, aby sa SIŽP, IŽP BB snažila poukazovaním na ničím nepodložený argument akéhosi „dlhodobého znečisťovania“ odviesť pozornosť od podstaty problému a tou je podľa žalobcu neschopnosť tohto orgánu zaujať pri riešení veci principiálny postoj v súlade so zákonnými požiadavkami a zabezpečiť efektívne, účinné, spoľahlivé a najmä odstránenie znečistenia spôsobeného známym pôvodcom. SIŽP, IŽP BB je orgánom, ktorý bol jediný povolený riešiť mimoriadne zhoršenie vôd, podniknúť v tomto smere všetky potrebné kroky a povinný zadovažovať si všetky potrebné podklady, či už prostredníctvom pôvodcu znečistenia alebo v samostatnej rézii. Orgán, ktorý bol vo veci pasívny a mal konáť, nekonal. Pri predmetnej havarijnej udalosti jednoznačne došlo k naplneniu podmienok zákonnej definície mimoriadneho zhoršenia alebo ohrozenia kvality vôd ust. v § 41 ods. 1 a teda SIŽP, IŽP BB musí v danej veci konáť. Je potrebná aktívna účasť a súčinnosť príslušných orgánov a nie pasívita a spory o príslušnosti. Spočiatku SIŽP dokonca vykonalá šetrenie na mieste a spracovala protokol o kontrole s jeho následným dodatkom. Neskôr už spolu s tvrdením svojej nepríslušnosti, odstúpila vec na šetrenie inému orgánu, ktorého činnosť a rozhodovanie v predmetnej veci boli nadriadeným orgánom posúdené ako rozhodovanie a postup orgánu vo veci nepríslušného. Napriek tejto skutočnosti a napriek mnohým ústnym, telefonickým a písomným výzvam a sťažnostiam, SIŽP ostala nadálej vo veci nečinná, opomenula vykonávanie potrebných krokov a úkonov. SIŽP mala vedomosť o svojej výlučnej príslušnosti a napriek tomu, že SIŽP vedela o závažnosti prípadu, vedomie odmietla realizovať svoju právomoc a využiť svoje zákonné kompetencie spôsobom, aby boli chránené jednak súkromné záujmy, ale tiež verejný záujem. Počas obdobia dlhšieho ako tri roky od udalosti (od 16. 6. 2005) sa nepodarilo vyriešiť situáciu, ktorá nastala po havarijnom úniku ľahkého vykurovacieho oleja na pozemku žalobcu. Škodlivé následky mimoriadneho zhoršenia vôd neboli doteraz odstránené a sanačné práce neboli vykonané napriek záverom a odporúčaniam znalca z príslušného odboru. Nadlimitné znečistenie žalobcovho pozemku pretrváva, pričom pretrváva nielen ujma na zložkách životného prostredia, okrem toho bola aj nadálej a je spôsobovaná škoda žalobcovi ako vlastníkovi postihnutého pozemku. Ak žalovaný nekoná tak, ako mu zákon výslovne ukladá, porušuje tým garantované ústavné právo žalobcu na inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 dos. 1 Ústavy SR a navyše svojou nečinnosťou spôsobuje neprípustné obmedzenie žalobcovho vlastníckeho práva, práva na priaznivé životné prostredie

a práva na včasné a úplné informácie o životnom prostredí. Žalobca o doterajšom postupe využil všetky jemu dostupné prostriedky.

K žalobe žalobcu podal vyjadrenie žalovaný zo dňa 30. 9. 2008, v ktorom navrhoval žalobu žalobcu zamietnuť. K veci uviedol, že žalobca vo svojej žalobe používa pojem mimoriadne zhoršenie vôd, pričom vykonanou kontrolou zo strany SIŽP, IŽP BB nebolo znečistenie v areáli bývalých Ipeľských tehelní posudzované ako mimoriadne zhoršenie vôd. Na základe znaleckého posudku č. 1/2006 zo dňa 30. 6. 2006, ktorý vypracoval RNDr. M. D., nebola preukázaná ohrozenosť povrchových vôd. Udalosť, ku ktorej došlo dňa 16. 6. 2005 nemôže byť posudzovaná ako mimoriadne zhoršenie vôd, nakoľko neboli naplnené znaky mimoriadneho zhoršenia vôd podľa vodného zákona. Únik zmesí, ropných látok a vody nespôsobil v danom, už skôr v poškodenom životnom prostredí, ďalšie výraznejšie negatívne zmeny. Navyše nie je možné bližšie špecifikovať charakter jednotlivých zistených znečistení a ani časovo a priestorovo ohraničiť. Uvedený stav horninového prostredia v bývalom areáli Ipeľských tehelní je výrazne ovplyvnený dlhodobou antropogénou činnosťou, ktorá sa prejavuje poškodením životného prostredia v dôsledku zhoršenia jeho stavu postupným dlhodobým znečisťovaním, no nie ustanoveným osobitným predpisom (§ 8 zák. č. 17/1992 Zb. o životnom prostrední). V danom prípade nie je možné, podľa názoru žalovaného, posudzovať konanie inšpekcie ako nečinnosť vo veci mimoriadneho zhoršenia vôd v zmysle žaloby. Žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú, keďže nesúhlasí s tvrdením, že v uvedenej veci sa nekonalo, nakoľko predmetnú vec posúdil v zmysle príslušných ustanovení vodného zákona, ako to vyplýva z obsahu predložených dokladov a konalo sa v intencích vodného zákona, a preto žalovaný navrhoł konanie zastaviť, nakoľko konanie SIŽP, IŽP Banská Bystrica nie je možné posudzovať s poukazom na uvedené skutočnosti ako nečinnosť orgánu verejnej správy vo veci konat' a rozhodnúť. V predmetnej veci sa nejedná o nedodržanie procesných postupov alebo lehôt v zmysle správneho konania, nakoľko SIŽP, IŽP Banská Bystrica OIOV konala a na základe výsledkov kontroly a po vykonanom správnom konaní rozhodla.

Podľa § 250e ods. 7 O.s.p., na konanie podľa tejto (4-tej) hlavy sa použijú ust. 1. a 2. hlavy tejto (5-tej) časti primerane, ak v tejto hlate nie je ustanovené inak.

Krajský súd preskúmal žalobu, konania a postup žalovaného v zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. a v súvislosti s § 250t ods. 3 O.s.p. uložil žalovanému vo veci konat' a rozhodnúť tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia. Je nesporné, že dňa 16. 6. 2005 došlo k úniku ľahkého vykurovacieho oleja na pozemku patriacemu žalobcovovi na L., parc. č. 3722, 3724/28, v kat. úz. L. Žalovaný vykonal na mieste samom dňa 11. 7. 2005 kontrolu o čom bol spisaný protokol dňa 8. 11. 2005 pod č. 980/OIOV/BB/05/Pa. Zo záveru kontroly vyplýva, že boli zistené skutočnosti, ktoré naplnili skutkovú podstatu porušenia zák. č. 364/2004 o vodách a o zmene zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko v čase kontroly kontrolovaný subjekt porušil ust. § 39 vodného zákona. Na základe opatrení, ktoré boli prijaté v súvislosti s predmetnou kontrolou, bolo navrhnuté Obvodného úradu životného prostredia v Lučenci, aby uložil uložené R. F., ktorý vykonal znečistenie, opatrenia: 1/ vykonať prieskum znečistenia pôdy ropnými látkami odbornou hydrogeologickou organizáciou v okolí, kde bola umiestnená nádrž s LVO v termíne do 15. 12. 2005, 2/ spracovať záverečnú správu o vykonanom prieskume znečistenia a zaslať na SIŽP IŽP Banská Bystrica v termíne do 10 dní od prijatia správy. Rozhodnutím č. ŽP-2005/02302 zo dňa 30. 11. 2005 boli tieto opatrenia R. F. uložené rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia v Lučenci. Ďalším

rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia č. ŽP-2005/023021 zo dňa 25. 6. 2006 bol predĺžený termín R F na vykonanie uložených opatrení do 30. 6. 2006.

Rozhodnutím Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici č.: 2007/01284-BE zo dňa 6. 12. 2007 boli rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Lučenci č. ŽP-2005/02302 zo dňa 30. 11. 2005 a ďalšie rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Lučenci č. ŽP-2005/02302-1 z 25. 5. 2006 podľa § 63 ods. 2 Správneho poriadku zrušené. Z dôvodu tohto rozhodnutia vyplýva, že vychádzajúc z orgánov definície pojmu mimoriadneho zhoršenia alebo ohrozenia kvality vód obsiahnutej v ust. § 41 ods. 1 vodného zákona možno konštatovať, že udalosť zo dňa 16. 6. 2006, pri ktorej došlo k náhľemu a nepredvídaného úniku veľkého množstva ropných látok do pôdy, vykazuje všetky znaky mimoriadneho zhoršenia alebo ohrozenia kvality vód. Konania vo veciach mimoriadneho zhoršenia alebo ohrozenia kvality vód spadajú do výlučnej pôsobnosti inšpekcie. Krajský úrad životného prostredia sa v plnej miere stotožnil s právnym názorom Ministerstva vysloveným v liste zo dňa 19. 6. 2007, kde sa konštatovalo, že pôsobnosť inšpekcie nezaniká ani pri oneskorenom nahlásení prípadu mimoriadneho zhoršenia alebo ohrozenia kvality vód a skutočnosť, že v čase vykonania ohliadky v mieste úniku ľahkého vykurovacieho oleja sa zistili stopy po vyliatých látkach, nemôže byť dôvodom na upustenie od vlastného došetrenia havarijného stavu. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že pokial mala inšpekcia v posudzovanej veci za to, že je potrebné uložiť pôvodcovi mimoriadneho zhoršenia vód opatrenia a zistenia rozsahu znečistenia pozemku a miery ohrozenia kvality vód, mohla a mala tak urobiť jedine ona samotná. Ak tieto opatrenia uložil obvodný úrad životného prostredia, potom sa rozhodovalo o veci, ktorá do jeho pôsobnosti vôbec nepatrí.

Zo znaleckého posudku znalca PhDr. M D č. 1/2006, ktorý bol vyžiadany Okresným riaditeľstvo policajného zboru v Lučenci, Úradu justičnej a kriminálnej polície policajného zboru v Lučenci, uznesením zo dňa 3. 7. 2006 vyplýva, že havarijný únik ľahkého vykurovacieho oleja zo zásobníka oleja zo dňa 16. 6. 2005 je podľa § 41 vodného zákona „mimoriadnym zhoršením vód“, lebo sa uniknuté nebezpečné látky dostali do prostredia súvisiaceho s podzemnou vodou a únik bol náhly a nepredvídaný. R F porušil § 41 ods. 2 vodného zákona tým, že bezodkladne nenahlásil mimoriadne zhoršenie vód.

Podľa § 41 ods. 1 vodného zákona „mimoriadne zhoršenie kvality vód alebo mimoriadne ohrozenie kvality vód“ (ďalej len mimoriadne zhoršenie vód) je náhle, nepredvídané a závažné zhoršenie alebo závažného ohrozenie kvality vód spôsobené vypúšťaním odpadových vód bez povolenia alebo v rozpore s ním, alebo spôsobené neovládateľným únikom nebezpečných látok, ktoré sa prejavujú najmä zafarbením alebo zápachom vody, tukovým povlakom, vytváraním peny, výskytu uhynutých rýb na hladine vody alebo výskytom nebezpečných látok v prostredí súvisiacom s povrchovou vodou alebo s podzemnou vodou.

Podľa § 41 ods. 10 vodného zákona „inšpekcia zisťuje príčinu vzniku mimoriadneho zhoršenia vód, riadi práce pri jeho riešení a vydáva príkazy na vykonanie potrebných opatrení“. Inšpekcia je oprávnená vyžadovať spoluprácu orgánov štátnej správy, pôvodcu mimoriadneho zhoršenia vód, ak je známy, správca vodného toku, poverené osoby, záchranných zložiek záchranného integrovaného vodného systému, obci alebo iných právnických osôb a fyzických osôb. V rámci tejto spolupráce je možné inšpekcii ustanoviť z ich zástupcov pracovnú skupinu.

Podľa § 62 ods. 5 vodného zákona, inšpekcia pri riadení prác na riešenie mimoriadneho zhoršenia vód vydáva pôvodcovi mimoriadneho zhoršenia vód príkazy na vykonanie opatrení.

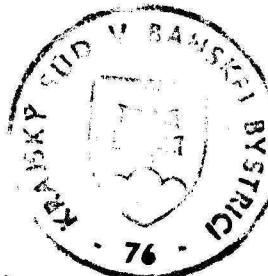
Podľa § 62 ods. 3 písm. d) vodného zákona, inšpekcia okrem úloh podľa ods. 1 – 5 v rámci výkonu štátnej vodnej správy, rozhoduje o uložení opatrení pri mimoriadnom zhoršení vód (§ 41 ods. 9).

Krajský súd vychádzajú z § 41 ods. 1 vodného zákona, zo znaleckého posudku znalca RNDr. M D z právneho názoru Ministerstva životného prostredia zo dňa 19. 6. 2007, z rozhodnutia Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici zo dňa 6. 12. 2007 dospel k záveru, že žalovaný nepostupoval v súlade s vodným zákonom, v konaní bol nečinný, kompetencie, ktoré vyplývali pre žalovaného z vodného zákona prenesol nesprávne na obvodný úrad životného prostredia, preto súd uložil žalovanému povinnosť vo veci č. 980/OIOV/PD/05-Pa konáť a rozhodnúť, vo veci mimoriadneho zhoršenia vód na pozemku žalobcu – firma M Š – M F , na L , parc. č. 3722, 3724/28 kat. úz. L v lehote 60 dní od doručenia tohto rozhodnutia, ktoré bolo spôsobené neovládateľným únikom ľahkého vykurovacieho oleja dňa 16. 6. 2005.

Podľa § 250t ods. 4 O.s.p., priznal súd žalobcovi náhradu trov konania, ktoré pozostávajú: dva hlavné úkony po 1.466,- Sk (spolu 2.932,- Sk), dvakrát režijný paušál po 190,- Sk (spolu 380,- Sk), celkovo spolu 3.312,- Sk (§ 11 a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 – advokátska tarifa).

P O U Č E N I E : **Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.**

V Banskej Bystrici, dňa 12. novembra 2008

JUDr. Milan Segeč
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Majerová Lucia